

Visie aanbidding

Aanbidding is in de eerste plaats een levenshouding waarin je liefde voor God op allerlei gebieden tot uiting komt. De manier hoe je omgaat met je collega's, je baas, je partner, je kinderen, je financiën enz. Vanuit deze omgang mag zichtbaar worden dat je een kind van de Allerhoogste bent. Het is evident dat dit in het contact met medebroeders en -zussen nog meer tot uiting komt. Nederigheid, de ander hoger achten dan jezelf. Dit allemaal omdat je weet dat Hij de Almachtige is die voorziet. Je weerspiegelt als het ware het karakter en de persoonlijkheid van Jezus Christus.

Als we het dan hebben over de feitelijke aanbidding dmv muziek is het ook méér dan muziek alleen. Ten eerste zijn er verschillende muziekstijlen en instrumenten waarmee je aanbidding vorm kunt geven. Juist in deze vorm van aanbidden is het voor het lichaam van Christus belangrijk dat alle gaven en talenten tot bloei en groei komen. Dat kan alleen als men daar de ruimte ervaart om zichzelf te kunnen en mogen zijn.

Omdat we het belangrijk vinden dat een ieder God mag aanbidden, willen we daar ook ruimte voor geven. De een wil knielen, een ander met gesloten ogen op de stoel blijven zitten, weer een ander zou willen dansen of willen vlaggen. In een gemeenschap waar veel liefde is en geen veroordeling zouden deze verschillende vormen van aanbidding naast elkaar moeten kunnen bestaan. Zonder dat de een de ander veroordeelt.

Het gaat niet alleen om de regels en of de (manier van) aanbidding wel of niet bijbels is. Het gaat om het hart van diegenen die verlangend zijn om hun aanbidding naar God met meer expressie vorm willen geven. Daarin is het belangrijk dat er ruimte wordt gegeven zodat de creativiteit ook tot bloei kan komen.

Hierbij willen we ons uitstrekken om de Heer te loven en te prijzen, tot eer en glorie van Zijn naam. Daarbij gaat het niet om ons maar om Hem. Hij staat centraal en niet wij.

Bijbelse onderbouwing

We hebben het idee dat God ons - als Pinkstergemeente - duidelijk heeft gemaakt dat Juda (=lofprijs) voorop dient te gaan en dat God ons het land in bezit doet laten nemen.

Om de plaats en kracht van aanbidding binnen (en buiten) de kerk te beschrijven, dienen we te kijken naar de manier waarop God zijn volk in het oude testament naar het beloofde land heeft geleid. Daarin zien we gelijkenissen met de huidige tijd waarin we als christenen het beloofde land mogen innemen. Het land waar wonderen, genezing, bevrijding, vreugde en blijdschap de normaalste zaak van de dag zou moeten zijn. We geloven toch allemaal dat God een God van wonderen is? En dat Hij geneest, herstelt en bevrijdt?

God bereidde het volk voor om naar het beloofde land op reis te gaan. Bij de berg Sinai ontvingen de Israëlieten specifieke richtlijnen voor hun manier van leven in het nieuwe land dat God hen ging geven. Precies een jaar geleden waren zij bevrijd uit de slavernij. Het volk was er op voorbereid om de reis naar het beloofde land voort te zetten.

God had echter wel het een en ander geordend. Zo had elke stam had zijn eigen plaats met een vlaggenstok en een stambanier. (zie Numeri 2:1, Het Boek)

Daarbij zouden we wat verder willen inzoomen op de stam Juda. Vanuit Genesis 49:9 zegent Jacob zijn 12 zonen (de 12 stammen van Israel): Ruben, Simeon, Levi, Jakob, Juda, Zebulon, Gad, Issakar, Dan, Aser, Naftali en Jozef.

Elk met een specifieke zegen. Juda wordt vergeleken met een leeuw (of leeuwenwelp). De naam Juda betekent: **Yehuda (Juda)** 'God zal geprezen zijn', oftewel lofprijs. Het woord 'Jood' is ontleend aan Yehuda (Juda). Yehuda verschijnt in de Bijbel als één van de 12 stammen die wordt gezegend met de rol van koning (Genesis 29:35). De koninklijke lijn van Koning David, Salomo en de Messias stammen af van Juda.

In Genesis, noemt de patriarch Jacob zijn zoon tijdens een zegening een "Gur Aryeh", Hebreeuws "גור אריה" oftewel "jonge leeuw".¹

God geeft in Numeri 10: 12 t/m 14 verdere instructies voor de reis. O.a. door verschillende trompetgeluiden leert het volk te verzamelen, op te breken en verder te trekken. Daarnaast mocht in tijden van blijdschap, feesten en aan het begin van een nieuwe maand op deze trompetten geblazen worden ter herinnering aan het eren van God.

Opvallend is dat Juda als eerste moest optrekken. Numeri 10: 14 (statenvertaling): 'Want vooreerst toog op de banier van het leger der kinderen van Juda'. Dat lezen we ook terug in Richteren 1: 1,2 (NBG): 'Het geschiedde na de dood van Jozua, dat de Israëlieten de Here vroegen: Wie van ons zal het eerst tegen de Kanaänieten optrekken om met hen te strijden?

2 En de Here zeide: Juda zal optrekken; zie, Ik geef het land in zijn macht.

2 De HERE antwoordde: "De stam Juda. Ik zal een grote overwinning geven." (het Boek)

2 En de HEERE zeide: Juda zal optrekken; ziet, Ik heb dat land in zijn hand gegeven. (SVV)

Op zich niet vreemd want in de zegenbede van Jacob zegt hij: '*Je zult je vijanden vernietigen*' (Genesis 49, 8b, Het Boek)

Een aantal voorbeelden waarin aanbidding en lofprijs een grote rol speelden.

Laten we eens kijken naar een aantal voorbeelden in het oude testament.

Voorbeeld 1

Het volk was onder leiding van Mozes op weg naar het beloofde land. We ontmoeten hen wanneer het volk Egypte al uit is. Mozes en de andere Israëlieten maken en zingen als dank een *nieuw! loflied* (Exodus 15). Dan volgt het geklaag in de woestijn, er was geen water. Later verzocht het volk de Heer omdat er niet genoeg eten was, men verlangde zelfs weer naar Egypte. En opnieuw mopperde het volk omdat er geen water was, waarna Mozes de opdracht kreeg op de rots te slaan met zijn stok, waarop het water eruit stroomde (Exodus 17: 7). Omdat het volk opnieuw mopperde, noemde Mozes die plaats Massa (verzoeking) en Mériba (ruzie), omdat de Israëlieten tegen de Heer waren opgestaan en Hem hadden uitgedaagd met de woorden: is de Here bij ons of niet?

---

¹ Bron: Wikipedia

Gelijk hierna verschenen de Amalekieten² op het toneel en vochten bij Rafidim tegen de Israëlieten. Mozes ging de volgende dag op de heuveltop staan met de staf van God in zijn hand (Exodus 17: 9b). Zolang Mozes de staf omhooghield, waren de Israëlieten aan de winnende hand. Echter door vermoeidheid zakte zijn hand en dan was Amalek de winnende partij. Mozes werd daarom ondersteund door Aaron en Hur. Zo overwon het volk de Amalekieten, allen werden vernietigd. Als dank bouwde Mozes een altaar en noemde het Jehova Nissi (De Here is mijn banier).

Voorbeeld 2

Ten tijde dat Josafat koning was van het volk Juda (2 Kronieken 20) verklaarden de legers van Moab, Ammon en Meünieten hem de oorlog. Josafat wende zich tot God, en liet een vasten afkondigen voor onbepaalde tijd. Tegelijkertijd riepen ze de Here aan. Terwijl zowel mannen uit alle delen van Juda met hun vrouwen en kinderen voor de Here stonden, kwam de Geest van de Here over een van de mannen die daar stond (2 Kronieken 20: 15 NBG). 'De Heer zei: Zo zegt de Here tot u: weest niet bevreesd en wordt niet verschrikt voor deze grote menigte, want het is geen strijd van u, maar van God' (2 Kronieken 20: 20 NBG). De volgende morgen vroeg trokken zij uit naar de woestijn van Tekoa. En terwijl zij uittrokken, trad Josafat naar voren en zei: Luistert naar mij Juda en inwoners van Jeruzalem, gelooft in de Here, uw God, en gij zult bevestigd worden, gelooft in zijn profeten en gij zult voorspoedig zijn.

Wat dan volgt is bijna niet te geloven.....*Gods volk zingt en aanbidt en de vijanden worden compleet verslagen* (2 Kronieken 20).

Na het volk te hebben geraadpleegd, stelde hij mannen op, die de Here een lied zongen en Hem loofden in heilige feestdos, terwijl zij voor de gewapenden uittrokken en zeiden: Looft de Here, want zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid.

22 Op het ogenblik, dat zij de jubel en de lof aanhieven, liet de Here de Ammonieten, de Moabieten en de lieden van het gebergte Seir, die tegen Juda waren opgerukt, uit hinderlagen overvallen, en zij werden verslagen.

23 Daarop keerden de Ammonieten en de Moabieten zich tegen de bewoners van het gebergte Seir, om hen met de ban te slaan en te verdelgen. Zodra zij met de bewoners van Seir hadden afgerekend, hielpen zij elkander in het verderf.

24 Toen Juda gekomen was bij de wachttorenen in de woestijn keerden zij zich naar het krijgsvolk, en zie, het waren slechts lijken, ter aarde neergevallen: niemand was ontkomen.

Complete overwinning omdat ze:

- a) eerst God zochten en Hem aanriepen
- b) Hem de eer gaven door te beginnen met lofprijs en gejubel. De Heer deed de rest.

---

² Amelekieten waren afstammelingen van Amalek, een kleinzoon van Esau. Zij waren een woeste nomadenstam, die leefde in het gebied van de woestijn bij de Dode Zee. Zij voorzagen deels in hun levensbehoefte door regelmatig andere nederzettingen te overvallen en er met de buit vandoor te gaan. Zij doodden met plezier.

Vervolg:

26 Op de vierde dag kwamen zij samen in het Dal der Lofprijzing: daar prezen zij de Here, hierom noemt men die plaats tot op heden Dal der Lofprijzing.

27 Toen keerden al de mannen van Juda en van Jeruzalem om, met Josafat aan het hoofd, en gingen naar Jeruzalem terug met blijdschap, want de Here had hen verblijd over hun vijanden.

28 Zij kwamen te Jeruzalem, naar het huis des Heren, met harpen, citers en trompetten.

29 En de schrik Gods viel op al de koninkrijken der landen, toen zij hoorden, dat de Here tegen Israels vijanden gestreden had,

30 maar het koninkrijk van Josafat had rust, want zijn God gaf hem vrede aan alle kanten.

Ze noemden de plek tot op heden: dal der lofprijs of Dal van Beracha (Berßcha = zegen).

Er zijn nog meer voorbeelden: Gideon Richteren 7;18 ev, De val van Jericho Jozua hoofdstuk 6.

Voorbeelden van de kracht van aanbidding en lofprijs vinden we ook in het nieuwe testament.

1. Jezus' intocht te Jeruzalem op een veulen, Lucas 19: 36: 'De anderen spreidden hun jassen voor Hem uit op de weg. Toen Hij de helling van de Olijfberg opging, begonnen al Zijn volgelingen te zingen en te jubelen. Zij prezen God voor de geweldige wonderen, die zij Jezus hadden zien doen.

Opmerkelijk is dat de Farizeeën aan Jezus vragen of zijn volgelingen hun mond willen houden in vers 38.

2. Verhaal van Paulus en Silas in Handelingen 16. Dit gebeurde nadat Paulus bij een slavin een helderziende geest had uitgedreven in de naam van Jezus Christus. Zij en haar meesters verdienden er geld mee. Nu beseften zij dat er geen inkomen meer zou zijn. De eigenaars sleepten Paulus en Silas naar de Marktplein en brachten hen voor de Romeinse rechters. Het volk keerde zich tegen hen. Paulus en Silas kregen enorm veel slaag en werden in de diepste kerker gegooid onder zeer strenge bewaking. Paulus en Silas bleven in gebed en zongen lofliederen voor de Heer. Plotseling kwam er een aardbeving en sprongen de boeien los en waren ze vrij.

Ten tijde van diepe nood, en wanneer zich iedereen lijkt te hebben gekeerd tegen Paulus en Silas, blijven zij de Heer loven en prijzen. De Heer bevrijdt hen. En ook het complete gezin van de bewaker komt tot geloof. Dit omdat twee mensen God blijven eren en prijzen ondanks hun zeer slechte omstandigheden.

Lofprijs en aanbidding dat is een van de manieren waarop God onze vijanden verslaat. Het is niet toevallig dat dit samenvalt met het jubeljaar voor de gemeente. We willen als gemeente dan ook groeien in aanbidding en ons daarin meer uitstrekken. Als oudsten hebben we sterk de indruk dat de Heer dit van ons vraagt waarbij lofprijs en aanbidding voorop mag gaan (Juda eerst). Daarbij wetende dat het niet onze strijd is, maar Zijn strijd en dat Hij de overwinning geeft.